

SOUSTŘEDĚNÍ DĚLOSTŘELECTVA NA ÚSEKU PRŮLOMU

K úspěšnému průlomu soudobé hluboce do sledů členěné připravené obrany nepřítele, nasycené velkým počtem obrněných cílů a účinných PT prostředků, je zapotřebí soustředit síly a prostředky na vymezených úsecích.

V článku chci poukázat na některé problémy, které musíme řešit při soustředování raketového vojska a dělostřelectva na směr hlavního úderu vševojskové armády, při průlomu připravené obrany, za podmínek vedení operace bez použití jaderných zbraní.

Zkušenosti Sovětské armády z Velké vlastenecké války při soustředění dělostřelectva na úseku průlomu

Sovětská armáda ve Velké vlastenecké válce (dále VVV) úspěšně řešila jeden z hlavních problémů a to soustředění sil a prostředků k vytvoření převahy nad nepřítelem na směr hlavního úderu. Přitom šlo především o manévr dělostřelectva z podružných směrů, ze sestavy druhých sledů, záloh a použití dělostřelectva hlavního velení. Dělostřelectvo hlavního velení v posledním roce VVV představovalo vysoce pohyblivé dělostřelecké svazky (brigády, divize a sbory). Počet dělostřelectva hlavního velení se v průběhu VVV zvětšil v minometech 17krát, dělech 5krát, přičemž počet vojskového dělostřelectva se zvětšil 2krát.

Soustředění dělostřelectva v operačním měřítku umožňovalo vytvořit na směr hlavního úderu 5–10násobnou převahu, přičemž se využívala větší část dělostřelectva svazů. Tak např. v útočných operacích 1. běloruského frontu (leden–září 1945), ve kterém bylo začleněno 12 314 minometů, děl, raketometů (od ráže 76 mm výše), na směr hlavního úderu bylo soustředěno až 85 % počtů dělostřeleckých hlavních.

Rozsah a způsob manévru při soustředování dělostřeleckých prostředků v operacích VVV na rozhodujících směrech se zdokonaloval. Šlo o růst kvality, kvantity dělostřeleckých hlavních, pohyblivosti, mohutnosti jeho palby, zdokonalování metod velení a organizační struktury dělostřelectva. Tendenci zvyšování počtu dělostřelectva na úseku průlomu můžeme ukázat na růstu hustot dělo-

střeleckých hlavní. Tak v útočných operacích v průběhu VVV bylo v letech 1941—42 dosahováno 70—80 hlavní na km, při čemž v r. 1944 se tyto počty zvýšily 2—3krát a v r. 1945 3—4krát.

Soustředění prostředků dělostřelectva na předpokládaných směrech úderů předcházely průzkum nepřítel, bojové sestavy dělostřelectva, jeho topografická příprava, přísun dělostřelecké munice a další. Vlastní koncentrace velkého počtu dělostřelectva k úzkým úsekům fronty průlomu probíhala soustředěním do bližších prostorů v několika dnech za důsledné organizace pořádkové služby. Palebná postavení byla zaujímana během jedné až dvou nocí před zahájením útoku. Vzhledem k nebezpečí velkých ztrát palbou dělostřelectva a úderů nepřátelského letectva, bylo nutné organizovat pečlivé maskování a ženijní budování palebných postavení a ochranu prostředky PVO.

Tato opatření a způsoby palebného zabezpečení z důvodu efektivnosti plánovala a organizovala vševojsková armáda.

Optimální počty dělostřeleckých oddílů a PT prostředků potřebných na úseku průlomu

Zkušenosti z VVV názorně ukazují, že soustředění sil a prostředků na zvolených směrech bylo základním a určujícím faktorem úspěšného vedení útočných operací, bylo podmínkou vedení mohutného počátečního úderu na určeném směru a jeho narůstání při rozvíjení útoku (operace).

V současných podmínkách vedení boje (operace) s použitím jaderných zbraní princip soustředění sil a prostředků na směrech hlavního úderu si dále zachovává svůj význam (viz Oper-1-1, čl. 64). Reálné možnosti při dočasném vedení boje (operace) bez použití jaderných zbraní nás nutí vrátit se při průlomu připravené obrany nepřítel k prověřeným zkušenostem z VVV při soustřeďování dělostřelectva na úseku průlomu. Ovšem tyto zásady nemůžeme plně aplikovat v soudobých podmínkách první útočné operace vševojskové armády vedené dočasně bez použití jaderných zbraní.

Základním palebným prostředkem při umlčení (ničení) protistojícího nepřítel bude tedy dělostřelectvo a letectvo. Charakter palebných úkolů dělostřelectva, jeho objem a způsob plnění při porovnání výzbroje a způsobu bojové činnosti nepřítel se značně změnil. Před dělostřelectvo je postaven úkol — a to ničit (umlčovat) taktické prostředky jaderného napadení, samohybné dělostřelectvo a radiotechnické prostředky. V organizační struktuře nepřítel je značný počet obrněných cílů a PT prostředků, mechanizačních a zemních strojů, které dovolují v krátké době vybudovat objekty pro bojovou sestavu a uchránit živou sílu a bojovou techniku před údery dělostřelectva a letectva. To na druhé straně vyžaduje větší normu spotřeby dělostřelecké munice a počet dělostřeleckých hlavní k ničení (umlčení) těchto objektů. Tak např. opěrný bod čety, který může zahrnovat 1—2 tanky, 4—5 obrněných transportérů, 1—2 naváděcí zařízení PTRS nebo stíhače tanků, může mít kolem 1,5 km zákopů. K jeho umlčení potřebujeme několik baterií. Dělostřelectvo, které používá jadernou munici musíme ničit. K ničení jedné baterie musíme mít až trojnásobnou převahu, tedy na baterii dělostřelecký oddíl. Při průlomu připravené obrany nepřítel je bezpodmínečně nutné umlčovat (ničit) objekty nejen na úseku průlomu, ale i na jeho bocích, jak ukazují na **obr. 1**.

Při umlčení (ničení) živé síly a palebných prostředků nepřítel je třeba dosáhnout efektivnosti palby. Umlčení živé síly (kryté i nekryté) je sice zá-

vislé na počtu střel vystřelených na daný cíl, ale zejména na časovém rozmezí jejich dopravy na cíl. Jistě ztráty na živé síle budou vyšší, když daná norma spotřeby na objekt bude dopravena v kratší době. Za předpokladu, že po ukončení palby na daný objekt bude následovat bezprostředně zteč, nepřítel nemá možnost učinit potřebná protiopatření. Je proto nutné k předpokládanému souhrnu objektů na úseku průlomu soustředit takové množství dělostřelectva, které zabezpečuje optimální hustotu palby. Největší objem úkolů pro dělostřelectvo za vedení operace bez použití jaderných zbraní bude při průlomu připravené obrany nepřítele. Hustotu dělostřeleckých hlavních (O_d) na km úseku průlomu můžeme vypočítat podle vztahu

$$\frac{\sum_{i=1}^n C_i \cdot N_i}{s} = O_d$$

kde je: C_i — počet objektů, které budou současně umlčeny v době palebné přípravy (zahrnuty do skupiny cílů č. 1 a č. 2),

N_i — norma potřeby dělostřeleckých hlavních na daný objekt **podle tabulky 1**,

s — šířka úseku průlomu v km.

K palebné přípravě průlomu připravené obrany je třeba soustředit takové množství dělostřelectva, které může současně zničit a umlčet taktické prostředky jaderného napadení, dělostřelecké baterie všeho druhu a cíle prvního obranného postavení nepřítele. Výpočet hustoty dělostřeleckých hlavních byl již několikrát řešen v odborných vojenských časopisech a pohybuje se v rozmezí 80—100 i více hlavních na km šířky úseku průlomu. Optimální počet na směr hlavního úderu vševojskové armády činí tedy 35—40 i více dělostřeleckých oddílů. Tzn., že na jeden km úseku průlomu soustředíme 5—6 dělostřeleckých oddílů.

Kromě toho je bezpodmínečně nutné vyčlenit potřebný počet palebných prostředků k ničení cílů přímou střelbou v rajónech obrany praporů prvního sledu. K ničení důležitých cílů (tanky, stíhače tanků s 90 mm PTK apod.) určíme na jeden cíl dva palebné prostředky a na ostatní cíle po jednom prostředku. Dále je třeba mít asi jednu třetinu hlavních jako zálohu.

Ukazatelem potřeby dělostřelectva je nutná hustota, tj. počet děl a raketometů, střelících ze zakrytých palebných postavení a schopných při dané spotřebě munice splnit celý objem úkolů v palebné přípravě současným umlčením cílů. Tato nutná hustota prakticky ovlivňuje rozhodnutí velitele armády o šířce úseku průlomu obrany nepřítele. Děla, tanky, PTRS, které jsou určeny pro přímou střelbu, do hustoty hlavních nepočítáme.

Soustředění dělostřelectva na úseku průlomu

Činnost raketového vojska a dělostřelectva v útočné operaci, zahájené bez použití jaderných zbraní, bude probíhat v podmínkách neustálé úhrady použití prostředků hromadného ničení ze strany nepřítele. Použití jaderných zbraní nesmí zastihnout vlastní vojska nepřipravena. Raketové vojsko musí být v neustálé pohotovosti k okamžitému vedení jaderných úderů na nepřítele. Proto **v operaci bez použití jaderných zbraní neustále upřesňujeme cíle prvního**

Orientační norma potřeby hlavní na jednotlivý objekt

Rozdělení objektů			Orientační potřeba hlavní na jeden objekt			Poznámka
číslo skupiny	druh objektu		minimální	maximální	střední	
			(ks)			
1.	odpalovací zařízení HJ		6	18	12	1. V palebné přípravě třeba současně umlčet (zničit) všechny objekty skupiny č. 1 a č. 2 2. Čítatel udává potřebu hlavní k umlčení, jmenovatel k zničení objektu
	baterie	203,2 mm H	12/12	18/24	15/18	
		155 mm H	12/12	18/24	15/18	
		175 mm K	6	18	12	
		105 mm H (tažená)	6	12	9	
		110 mm RM LARS	6	12	9	
	minomet. sekce (tažená)		6	6	6	
	minomet. sekce (SHD)		6	6	6	
	baterie PLŘS		6	12	9	
2.	opěrný bod čety	rot prvního sledu	12	18	15	
		rot na křídlech	12	12	12	
		rot druhého sledu	12	12	12	
	VS	prapory	6	6	6	
		brigády	6	18	12	
	PVS divize		18	36	24	
	radiolokátor		6	6	6	
	jednotlivý cíl		3	3	3	
	3.	brigádní zálohy	mr v prostoru soustředění	36	54	
mor v opěrném bodu			36	54	48	
tr v prostoru soustředění			36	54	48	
PT rota ve vyčkávacím prostoru			36	54	48	

jaderného úderu na základě změn situace a rozmístění stanovených objektů ničení. Povinností vševojskových velitelů v těchto podmínkách je organizovat nepřetržitý boj s prostředky jaderného napadení nepřítele klasickými prostředky, tj. dělostřelectvem a letectvem.

K vytvoření potřebného uskupení dělostřelectva na směr hlavního úderu vševojskové armády při dočasném vedení operace bez použití jaderných zbraní využijeme

- organické dělostřelectvo svazků prvního sledu;
- přibrané dělostřelectvo druhých sledů a záloh vševojskové armády (frontu);
- organické a posilové dělostřelectvo vševojskové armády.

Kromě toho při nedostatku dělostřelectva při průlomu připravené obrany můžeme přibrat PTZ armády a frontu pro střelbu ze zakrytých palebných postavení.

Rozhodnutí o soustředění dělostřelectva k úseku průlomu přijímá **vševojskový velitel (na návrh NRVD), který stanoví, jaké palebné prostředky přibrat k palebné přípravě a palebné podpoře.** Soustředění dělostřelectva na směr hlavního úderu vševojskové armády je spojeno s větším počtem opatření. Mezi tato vážná opatření mimo jiné patří:

- organizace průzkumu nepřítele;
- plánování palby, vydání úkolů náčelníkům dělostřelectva divizí a armádním dělostřeleckým prostředkům;
- průzkum bojové sestavy raketového vojska a dělostřelectva a utajení příprav k bojové činnosti;
- topografickogeodetická a povětrnostní příprava;
- soustředění dělostřelecké munice k plnění úkolu;
- vyvedení raketového vojska a dělostřelectva do bojové sestavy.

Účinnost dělostřelecké palby je pro úspěch průlomu rozhodující, proto je třeba zjistit rozmístění nepřítele co nejpřesněji. Abychom prvky nepřátelského uskupení spolehlivě umlčeli [zničili] je třeba odhalit 80 % i více objektů. Proto průzkumu bojové sestavy nepřítele se zúčastní všechny druhy průzkumu vševojskové armády. Jen na úseku průlomu, kde se brání nepřátelský prapor s posilovými prostředky, může být 80—100 jednotlivých cílů. Spolehlivost výsledku průzkumu se zvyšuje porovnáním všech údajů výsledku průzkumu. Je třeba vzít v úvahu, že na ORVD armády se mohou dostat **podklady o zjištění objektu 3—4 různými cestami.** Z toho vyplývá, že ORVD **musí zpracovat asi 300 až 400 údajů z úseku jednoho nepřátelského praporu.**

Vysoká hustota dělostřeleckých hlavní pro průlom má za následek zvětšení počtu velitelských pozorovacích stanovišť dělostřeleckých jednotek a proto můžeme počítat s hustotou asi **70—90 m úseku průlomu s jedním stanovištěm.** K utajení příprav na úseku průlomu patří mimo jiné i problém jejich vybudování a obsazení. Můžeme konstatovat, že se zahájením palebné přípravy u těch dělostřeleckých velitelů, kteří vedou střelbu výhradně na cíle nepozorované z pozemních pozorovatelů, není účast na nich nutná. V takovém případě částečně omezíme počet velitelských pozorovacích stanovišť.

Na směr hlavního úderu armády považujeme metodu plánování palebného zabezpečení na úseku průlomu ze stupně ORVD armády jako základní. Velitel

armády nese plnou odpovědnost za přípravu a organizaci průlomu na směr hlavního úderu, tedy i za palebné zabezpečení. Oddělení RVD armády **propočítá délku a strukturu palebné přípravy a způsob palebné podpory, rozdělí plnění palebných úkolů na dělostřelectvo divizí prvního sledu a armádní dělostřelecké prostředky**. Náčelníci dělostřelectva svazků prvního sledu připraví **propočty a rozdělí palebné úseky za palebné přípravy a palebné podpory do dělostřeleckých oddílů**. Tím velitelé dělostřeleckých skupin nepotřebují již žádný čas na ujasnění a způsob splnění úkolu za palebné přípravy a podpory. Veškerý čas mohou tedy využít na organizaci a zabezpečení splnění úkolu skupiny.

K průzkumu bojové sestavy RVD **velitel vševojskové armády v pásmu divizí vyhradí prostor pro armádní prostředky**. Ve vyhrazeném prostoru a pásmu divizí budou průzkum organizovat NRVD armády a ND svazků. Vlastní průzkum, přípravu a budování objektů bojové sestavy řídí velitelé dělostřeleckých skupin, (útvárů, svazků). Maskování zaměříme proti nepřátelskému pozorování za jasných nocí, umělému osvětlování terénu, použití přístrojů nočního vidění, radiolokačnímu a zvukoměrnému průzkumu. Opatření bude třeba učinit zejména na předním okraji, tj. u děl vyčleněných pro přímou střelbu a na velitelských pozorovacích stanovištích. V prostoru palebných postavení dělostřelectva půjde zejména o maskování proti vzdušnému nepříteli zvukoměrnému a radiolokačnímu průzkumu při případném zastřelení.

Topografickogeodetická příprava podstatně ovlivní spolehlivost umlčení (ničení) nepřítele. Vycházíme z varianty, že na směr hlavního úderu vševojskové armády se průlomu připravené obrany nepřítele zúčastní 37 dělostřeleckých oddílů (rozvedu dále) a že je k dispozici jeden pevný bod na 5 km² a v rámci každého oddílu bude potřebné vyměřit a připojit jen 5 bodů bojové sestavy (příznivé podmínky). **I tato činnost si vyžádá 14—18 hodin práce topogeodetického družstva dělostřeleckých jednotek divizí vševojskové armády**. V případě, že průlom připravené obrany se uskuteční v průběhu operace, kdy na **přípravu bude k dispozici jen jedna noc, lze vyměřit jen řídicí děla dělostřeleckých baterií**.

Povětrnostní přípravu na směr hlavního úderu armády bude organizovat centrálně oddělení RVD armády.

Jedním z vážných problémů průlomu připravené obrany v průběhu útočné operace bude soustředění potřebného množství dělostřelecké munice. V dělostřeleckých jednotkách (útvarech) i u divizí musíme vytvořit takové zásoby munice, abychom zabezpečili palebnou činnost dělostřelectva na daný den boje. Neefektivnější bude, aby **dělostřelectvo před zahájením přemístění mělo pohyblivou zásobu munice**.

V dalším ukáží příklad, kdy průlomu připravené obrany na směr hlavního úderu armády se zúčastní dvě msd, armádní dělostřelecké prostředky (kdb), posilová kdb frontu, přibrané dělostřelectvo divizí druhého sledu (msd, td) a PTZ armády a frontu (každá v hodnotě ptp). Palebného zabezpečení se tedy zúčastní hodnota asi 37 dělostřeleckých oddílů.

Za varianty, že spotřeba dělostřelecké munice na palebnou přípravu a částečně palebnou podporu z místa bude činit 1 pp a dále divize prvního sledu je třeba doplnit za pohyblivou zásobu (spotřeba na daný den boje 0,7 pp), potom dle **tabulky 2** je třeba soustředit dělostřeleckou municí ve výši:

— spotřebu munice za daný den boje u divizí prvního sledu (dvě msd a pro kdb armády a frontu jako doplněk na polyhblivou zásobu)	1 235,42 t
— spotřebu munice vystřelenou z místa při průlomu připravené obrany pro výše uvedené dělostřelecké prostředky v hodnotě 1 pp	1 764,72 t
— spotřeba pro přibrané dělostřelectvo divizí druhého sledu (msd, td) k palebné přípravě a palebné podpoře ve výši 1 pp	708,99 t
— spotřeba pro PTZ armády a frontu	322,74 t
Celkem je třeba soustředit dělostřeleckou municí ve výši	4 031,87 t

Můžeme vyjít z předpokladu, že přibrané dělostřelecké prostředky divizí druhého sledu (msd, td), PTZ armády a frontu dopraví si municí k účasti v palebné přípravě a částečně v palebné podpoře vlastními prostředky. Tím zbude soustředit 3 000,14 t dělostřelecké munice. Využijeme-li k dovozu munice z automobilních praporů divizí prvního sledu po jedné automobilní rotě (o kapacitě 500 t) a od kanónových brigád (armády, frontu) čtyři pro dopravu munice roty tylového zabezpečení s kapacitou 0,5 pp munice, pak zbývá soustředit 1 637,84 t. Toto množství munice jsou schopny navést dopravní prostředky vševojskové armády (hodnota asi jednoho automobilního praporu). Při využití těchto dopravních prostředků a vezme-li již při plánování první útočné operace zástupce velitele armády pro týl v úvahu uvedené předpoklady, můžeme během jedné noci soustředit dělostřeleckou municí (4 032 t) k zabezpečení průlomu.

Určené uskupení dělostřelectva na směr hlavního úderu vševojskové armády bude zpravidla vytvořeno ze složité situace na frontě. Proto je potřebné vše řešit cílevědomě a s přihlédnutím k řadě skutečností. K vyvedení a soustředění RVD zpracovává oddělení RVD armády podle předpisu Oper-51-2 „plán vyvedení RVD“, k němuž připojuje přílohu týkající se pořádkové služby.

Potřebné množství dělostřelectva je nejúčelnější soustředit na nezbytnou potřebnou dobu, tedy až těsně před palebnou přípravou. Oddělení RVD armády a vševojskový štáb musí dbát, aby dělostřelectvo druhých sledů nebylo předčasným vyvedením vystaveno zbytečným možným úderům nepřítele. Na druhé straně je však třeba mu umožnit aby bylo schopné splnit nařízené úkoly. V souvislosti s tím vzniká problém jeho ochrany jak před účinky jaderných úderů, tak i činností letectva nepřítele.

I v podmínkách dočasného vedení operace bez použití jaderných zbraní je třeba rozmístit dělostřelectvo pokud to střelecko-technické vlastnosti dovolí na velké ploše a uchovat tak jeho životnost. Vzhledem k předpokládaným úkolům dělostřelectva (obr. 1) a možnostem terénu můžeme vyhradit pro bojovou sestavu dělostřelectva prostor terénu maximálně do hloubky 9 km od předního okraje. Protože nepřítele bude umlčovat jak na úseku průlomu, tak i na bocích, můžeme palebná postavení umístit 5 km i více od úseku průlomu. Tedy celkově na směr hlavního úderu vševojskové armády pro bojovou sestavu dělostřelectva vyhradíme prostor asi 200 km². Veškerý terén nebudeme moci využít k volbě bojové sestavy dělostřelectva (les, voda, bažiny apod.). Konečně vyhrazený prostor bude v terénu, který měl dříve obsazen nepřítelem. Je proto nutné, abychom jej prozkoumali a alespoň označili prostory minových zátarasů. V tomto zbylém prostoru můžeme tedy kalkulovat, že jeden dělo-

Tabulka hmotnosti palebného průměru dělostřeleckých útvarů a svazků

Útvar, svazek		Druh zbraně a hmotnost palebného průměru										Celkem palebný průměr	
		82 mm BzK vz 59	100 mm SHD	120 mm K vz 11	130 mm RM vz 51	122 mm RM vz 70	122 mm H vz 38	100 mm K vz 53	122 mm K vz 31/37	152 mm H vz 18/47	152 mm H vz 37	počet střel	hmotnost
td	dělostřel. pluk					144	51,84			54		3 600	249,84
	dělostřel. msp	9,76		1,08	21,12		51,84					2 724	83,80
celkem td		9,76		1,08	21,12	144	103,68			54		6 324	333,64
msd	dělostřel. pluk					144				54		2 160	198,—
	protitankový oddíl							53,79				1 440	53,79
	3 × dělostřel. msp	29,28	21,89	3,24	63,36		155,52					8 748	273,29
celkem msd		29,28	21,89	3,24	63,36	144	155,52	53,79		54		12 348	525,08
kdb (A)	2 × děl. odd. 122 mm K								161,28			2 880	161,28
	2 × děl. odd. 100 mm K							115,02				2 880	115,02
celkem kdb (A)								115,02	161,28			5 760	276,30
celkem ptp (A)								161,37				4 320	161,37
kdb (F)	2 × děl. odd. 100 mm K							115,02				2 880	115,02
	2 × děl. odd. 122 mm K								161,28			2 880	161,28
	2 × děl. odd. 152 mm KH										162	2 880	162,—
celkem kdb (F)								115,02	161,28		162	7 920	438,30

střelecký oddíl lze rozmístit na ploše 1 až 1½ km², přičemž jednotlivé oddíly budou od sebe vzdáleny 2—3 km.

Splnění úkolu dělostřelectvem bude též ovlivněno bojovou činností letectva nepřítele. Prostor bojové sestavy dělostřelectva bude chránit armádní prb. Dělostřelecké prostředky vševojskové armády včleněné do ADS mohou být kromě toho bráněny dočasně malorážním protiletadlovým dělostřelectvem v hodnotě asi pluku. To vyžaduje úzkou součinnost NRVD s náčelníkem PVO armády.

Přesun dělostřelectva při jeho vyvádění do bojové sestavy řídí oddělení RVD vševojskové armády ve spolupráci s operačním oddělením armády (viz Oper-51-2).

V časové kalkulaci pro vyvedení dělostřelectva zahrnujeme dobu:

- potřebnou k přesunu během noci z vyčkávacích prostorů divizí druhého sledu armády až k prostorům rozchodišť;
- na rozvinutí a zaujetí bojové sestavy dělostřelectva;
- nutnou k zamíření oddílů do hlavního směru;
- na přípravu palby a střeliva k palebné přípravě a palebné podpoře.

Při vzdálenosti druhých sledů armády 80—100 km od linie fronty a po předběžném nařízení k přesunu můžeme předpokládat, že celková doba k vyvedení dělostřelectva až k dosažení pohotovosti může činit 7—9 hodin.

K hladkému zabezpečení pořádkové služby můžeme se souhlasem velitele armády využít náčelníka a oddělení dělostřelectva některé divize druhého sledu armády.

Průzkum nepřítele, přesun a zaujetí bojové sestavy dělostřelectva při současném soustředění dělostřelecké munice na směr hlavního úderu armády bude velmi náročné a složité. **Splnění veškerých úkolů nebude záležitostí jen ORVD armády, ale většiny štábu vševojskové armády.**

Z á v ě r

Časové normy a hodnoty vedou k závěru, že k úspěšnému prolomení obranného pásma nepřítele musí velitel vševojskové armády vytvořit časové i materiální předpoklady. Proto musí průlom včas předvídat a přijmout rozhodnutí a vydat úkoly podřízeným. **Průlom obranného pásma musíme proto předvídat v plánu první útočné operace vševojskové armády a k jeho splnění vytvořit podmínky od samotného zahájení operace.**

Abychom vyloučili nenadálý přechod k použití jaderných zbraní nepřítele nebo maximálně oslabili jejich vliv, musíme mít v neustálé pohotovosti maximálně možný počet odpalovacích zařízení a raketových útvarů. V tomto období bude proto velení operačně taktickým prostředkům centralizováno na stupni fronty.